

sopara se je izprevrgla v dež
 ogromna kepa prsti mi ždi v ustih
 živali se zberejo na posvet
 korenina zavpije moški in pripravi orodje
 poljub listja z vetrom
 kako hladen dež za te letne čase

gorovja so nastala v kužnem obdobju
 zemskost je ukradla vročino kadila
 slina v kubikih oživi kredne risbe
 razlije se kamen
 pojavi se prvi ukaz

brezvetrje se vboči v ustne
 otrple v sanjskih sporočilih
 dlani so in niso
 vidljivost brez dna se vseli v pobožno meso
 udarec temperature je plapolanje
 prstene tekočine po večnem podzemlju
 samo še godba sekajočega rezgetanja
 te pozdravi in vlažna zavesa čez nozdrvi
 kako hladen dež za ta letni čas

žalost je izbruh teka

prozoren ležalnik nad mojimi lasmi
 čas češenj borza toplih vetričev
 siten prah v tvojih očeh
 grabim se v zvonjenju besed
 bel dan ljubezni je
 in čudna obleka mojih spominov
 poljublja hladen dež